

nieuws uit België

'Picoplast' nu ook in België in opspraak

Op 8 mei 1983 kwamen in België de eerste slachtoffers binnen bij het vogelasiel Socio te Deurne (Antwerpen). Het waren duiven die door op de daken en dakgoten gesmeerde 'Picoplast' waren besmeurd en niet waren te reinigen. Vogels die op de kleefstof neerstrijken blijven vastkleven en pogingen om zich te bevrijden maken de zaak alleen nog maar erger. Welk deel van het lichaam ook in aanraking komt met die kleefstof het plakt onherroepelijk vast. Ze sterven ter plekke een langzame en gruwelijke dood.

Ook uit Mortsel kreeg het asiel een vogel (Huismus) binnen, die aan een dergelijk product was blijven plakken. De firma Desinfectans (Edward Pecherstraat 17, Antwerpen) is gevraagd de kleefstof te verwijderen, toen bleek dat het niet opdroogde zoals gezegd werd dat het zou doen. Maar eind juni stroomden de klachten pas goed binnen. Het Instituut Immaculata in de Van Heetveldelei, Deurne had toen ook dit product gebruikt. De Belgische vogelbeschermers verwonderden zich er over dat 'Picoplast' in België mag worden ingevoerd en gebruikt, daar het vangen van vogels met lijm wettelijk verboden is. Het product 'Picoplast' wordt gefabriceerd door de Duitse firma '808 Apparate und Präparate Walter Frewain' uit Albstadt. Er worden twee soorten verkocht. Het ene is expliciet tegen duiven gericht, het andere tegen vogels in het algemeen.

Inmiddels heeft de Gemeenschapsminister Paul Akkermans schriftelijk laten weten dat het gebruik van het betrokken product met het oogmerk om vogels te vangen, volstrekt verboden is, volgens de geldende reglementering inzake vogelbescherming in het Vlaams Gewest.

Zie ook 'Mens en Vogel' 21 (3) : 203-204 waar Lydia Van Bouwel in haar artikel 'Gruweldood door kleverig produkt' schrijft en het dagblad 'De Morgen' van 9 juli 1983.

Drs. T.P.J. Loorij van de Vereniging voor Vogelbescherming 's-Gravenhage en Omstreken' schreef op 9 september 1983 in een brief aan de Commissie Toelating Bestrijdingsmiddelen, ter attentie van ir. L.P. Flipse, Geertjesweg 15, 6706 EA Wageningen onder meer het volgende:

'Met bevreemding hebben wij onlangs kennisgenomen van het feit, dat in de Staatscourant van 9 augustus 1983, nr. 152, werd gepubliceerd dat de toelating van de middelen Vogelschrik (8022N) en Picoplast (8023N) is verlengd tot 1 augustus 1986. In onze brief van 14 december 1982 hebben wij reeds gewezen op de ons inziens zeer schadelijke nevenwerkingen die deze middelen na lange tijd nog kunnen hebben. In uw brief nr. 83/1151 van 15

maart 1983 heeft uw commissie te kennen gegeven dit te onderkennen en medegedeeld het gebruik er van op langere termijn in deze samenstelling niet te willen continueren.

Gaarne zouden wij willen vernemen welke overwegingen er toe hebben geleid de toelating nu voor maar liefst drie jaar te verlengen. Mochten wat betreft de samenstelling of het gebruik hieraan bepaalde scherpere voorwaarden zijn verbonden, dan zouden wij die graag van u willen vernemen. Als dit niet het geval mocht zijn, dan vinden wij het onjuist de toelating van een middel waarvan de nevenwerking op zijn minst ter discussie staat, voor een dergelijk lange termijn te verlengen. Ook het afgelopen voorjaar is ons vogelasiel met enkele Rentokilslachtoffers (waarvan de herkomst niet meer viel te achterhalen) geconfronteerd. Wij zouden u daarom willen vragen de toelating van deze middelen ten minste opnieuw te willen bekijken'.

Zie ook 'Het Vogeljaar' 29 (5) : 256; 30 (2) : 89-90; 30 (4) : 204.

Bonte Strandloper nieuwe broedvogel voor België

In 1982 kwam de Bonte Strandloper voor de eerste maal tot broeden in België, nadat de soort het jaar tevoren van broeden werd verdacht. Het broedgeval werd vastgesteld op een kunstmatig aangelegd terrein op de linker Scheldeoever te Antwerpen. De zandige tot kleiachtige bodem was begroeid met een korte grassenvegetatie en hier en daar met Klein Hoefblad. Van de nog niet vliegvlugge jongen konden foto's worden gemaakt.

Jacques Van Impe & Guido Bulteel (1983): De Bonte Strandloper *Calidris alpina schinzii* een nieuwe broedvogel voor België. *Wielewaal* 49 (10) : 333-337. Zie ook Chris Steeman (1983): Nieuwe broedgevallen van Bonte Strandloper *Calidris alpina schinzii* op linker Scheldeoever in 1983. *Wielewaal* 49 (10) : 338-340.

Opmerkelijke Belgische besluiten inzake opening jacht

De jachtopeningsbesluiten 1983-1984 voor België zijn gepubliceerd in het Belgische Staatsblad van 6 en 12 juli 1983.

Om enkele jagers te plezieren heeft de minister voor natuurbehoud en jacht, P. Akkermans, de Houtsnip, symbool van de Vlaamse vogelbescherming, opnieuw op de lijst gebracht van de soorten die voor het plezier van de jacht doodgeschoten mogen worden van 15 november tot en met 31 december 1983.

Ook de Grauwe Gans wordt weer bejaagbaar op aandringen van Lippens. En dan nog uitsluitend op het grondgebied van Knokke-Heist (rondom het natuurreservaat van Het Zwin), waar hij voor invoering zorgde van deze niet-inheemse ondersoort, waarmee nog maar eens onderstreep is waartoe faunaver-

valsing allemaal kan leiden. In het verleden heeft de Belgische vogelbescherming herhaaldelijk voorgesteld om die mengpopulatie in juli-augustus weg te vangen of te schieten. Maar ganzenjacht is een typische winterpret en daar blijkt minister P. Akkerman (CVP) meer oor voor te hebben.

Enkele winstpunten zijn de sluiting van de jacht op Kievit en Waterhoen in het Vlaamse Gewest (maar nóg niet voor het Waalse Gewest). Verder nog:

— verbod van de uitzonderingsjacht op het Reewild tijdens het najaar in de gemeente Voeren en ten zuiden van de rijksweg E 5;

— verbod van het verhandelen en vervoeren van niet-bejaagbaar 'overig wild', zoals Das, Otter, Bonte Kraai, Roek, Wilde Kat, Boom- en Steenmarter, Eekhoorn, Zeehond, Buning, Wezel en Hermelijm.

Belgische Vogelbescherming (CCBV) heeft eigen winkel

Bezoekers zijn altijd welkom in het 'Vogelhuis' met zijn winkeltje 'Het Roodborstje' dat pas geleden is geopend in Brussel (Anderlecht) in de Veeweydestraat 43. De geschenkenwinkel zou zichzelf moeten kunnen bedruipen en in de nabije toekomst zal met de winsten steun gegeven worden aan nationale en internationale campagnes voor een betere bescherming van de trekvogels. Deze realisatie was alleen mogelijk dank zij de toewijding en de giften van enkelen.

Inlichtingen 03-663 04 65. (winkel: 02 - 521 28 50)

Voorstel van herinvoering van Belgische vogelvangst

Wij lezen in 'Natuurbeleving', regionaal tweemaandelijks tijdschrift van de VZW 'De Wielewaal', Gewest 'Schelde-Leie', 1 oktober 1983, bladzijde 9: Paul Tant en de vogelvangst.

'Politiek is toch een bizarre bezigheid. Je kan in één persoon een vurige voorstander van de vogelvangst en tevens een Belgische vertegenwoordiger op Europese leefmilieufinanciering terugvinden, een beetje de stroperboswachter. Wij dachten dat met de opvolging van J. Verroken een einde kwam aan dergelijke anachronismen, maar nu blijkt dat Paul Tant van de Europese 'ervaring' en informatie van zijn voorganger geen of omgekeerd gebruik wenst te maken: op het moment dat men op Europees vlak serieus werk maakt van vogel- en natuurbescherming, komt vanuit onze streek een vernieuwd voorstel tot herinvoering van vogelvangst.'

Merkwaardig ook hoe politieke kleuren vervagen, als men lokaal stemmen kan winnen op de kop van de natuur (CVP, SP en PVV broederlijk in de boot). Een verhaal uit de oude doos wordt herschreven in 1983, ondertekend door onze beleidsmensen van thans.

De hiernavolgende tekst uit 'Natuur- en Stedenschoon' spreekt boekdelen:

Tot onze grote verbazing stond op de agenda van de Hoge Raad voor Natuurbehoud op 11

mei 1983 ook een voorstel van decreet dat wil voorzien in een 'regeling van het houden, het kweken en het bevoorraden in vogels, alsmede het organiseren van vogelwedstrijden'.

Dit voorstel tot wederinvoering van de vogelvangst werd in de Vlaamse Raad ingediend door M; Olivier, M. Bourry, P. Breyne (gewezen staatssecretaris voor ruimtelijke ordening), A. Kempinaire (gewezen minister die destijds voor de bescherming van monumenten en landschappen verantwoordelijk was), P. Tant en E. Vankeirsbilck.

In een Memorie van Toelichting vinden wij de wel erg misleidende erkenning van de dringende noodzaak natuur, leefmilieu en 'vogels in het bijzonder' te beschermen, een zorg die 'gegroeid is in brede lagen van de bevolking' en niet alleen in Benelux-verband maar 'ook op het Europese forum in bindende teksten weer vertaald'.

Erkenning die weinig geloofwaardig overkomt, te oordelen naar wat er op volgt:

'Al deze maatregelen, genomen ter bestrijding van de massale zinloze consumptie-vangst van bedreigde vogelsoorten, mogen echter niet beletten dat de sinds oudster in onze gewesten beoefende activiteiten van vogelliefhebbers die zich uitsluitend bezighouden met niet-bedreigde diersoorten (!), onmogelijk worden gemaakt. Het betreft hier meer bepaald het vogelkweken, het houden van vogels in volièren, het organiseren van tentoonstellingen en het Vlaamse volkshobby bij uitstek: het vinken-zetten'.

Om ons toch maar ervan te overtuigen welke gemotiveerde natuurbeschermers ze zijn, kleden de indieners het zo in:

'Iedereen weet dat een beperkte bevoorrading uit de natuur, tijdens de herfsttrek, van een beperkt contingent van niet-bedreigde vogelsoorten, niet schadelijk is voor het voortbestaan ervan. Het zijn veeleer pesticiden en het verdwijnen van de biotoop die verantwoordelijk zijn voor de verstoring van het biologisch materiaal waardoor sommige soorten worden bedreigd'. Het voorstel heeft betrekking 'op alle vogels behorende tot een der in de Benelux landen in het wild voorkomende vogelsoorten, met uitzondering van de door de jachtwet als wild gerangschikte vogels, de tamme duivenrassen en de als pluimvee gehouden zwanen, ganzen en eenden'.

De bevoegdheid wat deze vogels betreft, zou in feite worden onttrokken aan de bestaande Hoge Raden (Jacht en Natuurbehoud) om te worden overgedragen aan... een 'Hoge Raad voor Vogelliefhebbers'.

(Wat gaan wij nog meemaken?)

Zo'n Hoge Raad zou dan advies moeten uitbrengen over:

1. de bedreigde diersoorten;
2. de vogelsoorten die zonder gevaar voor het voortbestaan in beperkte hoeveelheid mogen worden gevangen.

Het heeft uiteraard geen zin een analyse te maken van de inhoud van dit ongelooflijke voorstel, dat onder meer de voorwaarden bepaalt om vogels te vangen, te bezitten, te rui-

len, te vervoeren, te verhandelen en daarvoor een stelsel van persoonlijke vergunningen wil invoeren. De bevoegde minister zou dan -bij een besluit dat zo maar eventjes tien jaar van kracht is- de lijst bepalen van de vogelsoorten waarop dit vergunningsstelsel toepasselijk is.

De indianers maken het de bewindsman wel gemakkelijk, want in hun bijlage 2 staan de soorten vermeld die daarvoor in aanmerking komen.

Wij citeren: Zanglijster, Rietgors, Geelgors, Grauwe Gors, Groenling, Keep, Kneu, Sijs, Vink, Appelvink, Barmsijs, Frater, Goudvink, Kruisbek, Putter.

Wij nemen aan dat u, na deze opsomming, nog even wil nagaan of u het allemaal wel goed gelezen hebt. Inderdaad, met het vangen, bezitten en ruilen van de uit deze lijst geselecteerde vogels willen de genoemde gekozenen des volks 'de sinds van oudsher in onze gewesten beoefende activiteiten' weer mogelijk maken voor 'vogelliefhebbers die zich uitsluitend bezig houden met niet-bedreigde vogelsoorten'?

De Hoge Raad zal niet nalaten een advies te formuleren na het samenroepen van een beperkte werkgroep van ornithologen, maar heeft toch de conclusies daarvan niet willen afwachten om nu reeds zijn verontwaardiging uit te drukken over het indienen van een dergelijk voorstel, waarbij de leden zich afvroegen of sommige politici wel beseften dat wij in 1983 leven.

■ Leopold De Smet, Nieuwstraat 79, B-9310 Lede (Oost Vlaanderen), België.

Scherp protest tegen deze misdaad

Tegen deze bewindsleden die deze voorstellen willen doen van kracht worden protesteer in ten strengste met klem, ze zijn de verraders van de vogel- en natuurbescherming in het algemeen.

Zij willen de vogelbescherming bedreigen in het voordeel van de vogelvangsters, en wie zal controleren of er geen andere vogelsoorten worden gevangen, want veel vogelvangsters zijn leugenaars en bedriegers. Wij kennen er de gevolgen genoeg van door vogels, die zij niet willen de nek om te draaien.

Beste vogel- en natuurbeschermers, wij moeten daar allemaal krachtig tegen protesteren om deze misdaad en verraad tegen de vogel- en natuurbescherming ongedaan te maken.

Weg met de vogelvangst!!!!

■ Leopold De Smet, Nieuwstraat 79, B-9310 Lede Oost-Vlaanderen, België.

Belgische gelukwenskaarten

Zoals elk jaar zijn er ook nu weer mapjes met vijf wenskaarten 1984 verkrijgbaar bij de Belgische vogelbescherming. De volgende

vogelsoorten zijn in kleur afgedrukt op de wit cartalinepapier: Ooievaar, Koolmees, Goudhaan, Grijsz Gors en Roodborst, gemaakt door Dominique Arnhem, bij ons bekend door zijn prachtige foto's in de Vogelkalender en in 'Het Vogeljaar'. Een afzonderlijk tussenblad

Grijze Gors.
Foto: Dominique Arnhem.

van velijnpapier met daarop nieuwjaarswensen in vijf talen (ook Esperanto) wordt aan iedere wenskaart toegevoegd. Daardoor kunnen de dubbele kaarten ook voor andere gelegenheden goed gebruikt worden. Door de mapjes wenskaarten te kopen steunt u de energieke acties van onze zuiderburen, die niet alleen nationaal maar ook internationaal gevoerd worden.

De vijf dubbele kaarten en vijf witte enveloppen kosten Bfr. 80 of f 6,50 (inclusief verzendkosten) door betaling op postrekening 000-0449595-97 van het CCBV, Durentijdle 14, 2130 Brasschaat, België. Betalingen zijn dus ook mogelijk door middel van gewone Nederlandse giro-overmakingen. Bij elke bestelling wel het gewenste vermelden, aistublieft.

De Conventie van Bern

De natuur- en landschapsbescherming is een beduidende stap vooruitgegaan door de Conventie van Bern, die door de Raad van Europa is samengesteld en op 1 juni 1982 in werking is getreden. Hierdoor is de bescherming van de in het wild levende planten en dieren van Europa en vooral ook de bescherming (en behoud) van hun biotopen op papier verbeterd.

Ook Nederland heeft door ratificatie (21 oktober 1982) van de conventie bepaalde verplichtingen op zich genomen. Ofschoon er ongetwijfeld vorderingen zijn gemaakt inzake de overeenkomst, blijft er inzake de bescherming en het behoud van waardevolle te beschermen levensgemeenschappen nog wel iets te doen.

Het zijn thans nog vaak 'roependen in de woestijn' die wijzen op de inhoud van deze conventie. Vele Europese regeringen hebben deze weliswaar geratificeerd, maar men houdt zich nog steeds niet aan de voorwaarden die men is overeengekomen na te volgen. Daarom zal de inhoud van deze conventie voor velen uiterst belangrijk zijn. Alle planten- en diersoorten worden er met name in genoemd.

De uitgave (in Franse, Duitse en Italiaanse taal) kan voor negen Zwitserse francs besteld worden bij EDMZ, Eidg. Drucksachen- und Materialenzentrale, Dienst Vertrieb, 3000 Bern, Zwitserland. Met vermelding van 'Convention de Bern/ Berner Konvention'.